

РЕШЕНИЕ

№ 46

гр. Пазарджик, 10.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Христо Георгиев

при участието на секретаря Стоянка Миладинова
като разгледа докладваното от Христо Георгиев Гражданско дело № 20235220103963 по описа за 2023 година

Подадена е искова молба с правно основание чл.127 от СК от Й. Д. В., ЕГН-***** от гр.С., ул.“*****”, обл.Пловдив срещу П. Е. Г., ЕГН-***** от с.З., ул.“*****”, обл.Пазарджик, в качеството си на родители на непълнолетното дете А. П.ва Г.а, родена на *****г.

В подадената искова молба се твърди, че молителите са родители на А. П.ва Г.а, с ЕГН *****, което има 100% ТНР, не живеят заедно, постигнали съгласие относно местоживеенето на детето, упражняването на родителските права, личните отношения с него и издръжката му, и молят съда да го утвърди.

Заявява се, че молителката Й. В. след 06.11.2023 г. ще замине в чужбина, където работи и предстои да отсъства от държавата на сезирания съд. Заявява се, че молителката постоянно пребивава в другата държава и има ангажименти там. Не съществува съмнение в желанието ѝ за утвърждаване на споразумението. Желаете да се ползва от гарантираната свобода на движение на хора, стоки, пари и капитали. По тези причини изрично упълномощава процесуалния си представител - адвокат А. Г., вписан в АК Пазарджик с личен № *****, с пълномощно (с нотариална заверка на подписа, направена преди заседанието), като пълномощното съдържа и потвърждение на вече

представения на съда с молбата вариант на споразумение.

Заявява се, че молителя П. Г. живее на територията на страната и има възможност да се яви пред съда.

Сочи се, че утвърденото споразумение им е необходимо, за да послужи пред АСП. Родителят има право на помощ по чл. 8д от Закона за семейните помощи за деца, но АСП счита, че не следва да отпусне помощта и не приема заявление без утвърдено споразумение за родителските права. Без такова родителите на детето ще загубят помощта, която се полага до навършване на 20-годишна възраст на детето.

Оформен е петитум, с който се иска от съда да утвърди подписаното споразумение, по възможност до 25.12.2023 г., преди детето на навърши 18 години, в следния смисъл:

1.Местоживеенето на детето А. П.ва Г.а ще бъде при бащата П. Е. Г. на адрес общ. Пазарджик, с. З., ул. „*****.

2.Бащата П. Е. Г., ЕГН *****, ще упражнява родителските права върху детето А. П.ва Г.а с ЕГН *****.

3.Майката Й. Д. В., ЕГН ***** ще има право на лични отношения с детето два пъти по десет дни лятото, когато бащата не е в платен годишен отпуск, както и всяка първа събота на месеца до съответната неделя с преспиване, както и по всяко друго време по предварителна уговорка между родителите.

4.Майката Й. Д. В., ЕГН ***** ще дължи издръжка на детето в размер на 234 лв. месечно, но не по-малко от една четвърт от определената минимална работна заплата за страната, която следва да плаща чрез бащата на детето.

Към молбата са приложени писмени доказателства, както и Споразумение по чл. 127, ал. 1 от СК.

Съдът след, като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, намери за установено следното:

Видно от приетите по делото доказателства, Й. Д. В. , ЕГН-***** и П. Е. Г., ЕГН-***** нямат сключен граждански брак помежду си.

Молителите В. и Г. са родители на детето А. П.ва Г.а, с ЕГН –

***** , родена на *****Г. видно от приложеното удостоверение за раждане на детето.

Не се спори по делото, че именно Й. Д. В. , ЕГН-***** и П. Е. Г. , ЕГН-***** са родители на детето, което обстоятелство се установява и от приложеното по делото удостоверение за раждане.

Установява се от събраните по делото доказателства, че към настоящият момент родителите на детето не живеят съвместно. Молителят Г. живее на постоянния си адрес в с.З., а молителката В. живее и пребивава извън пределите на Република България, където работи.

По делото е приложено решение на ТЕЛК, от което се установява, че детето А. П.ва Г.а, има 100% ТНР.

По делото не са били разпитани свидетели.

С оглед така установеното от фактическа страна се налагат следните правни изводи:

По отношение упражняването на родителските права спрямо роденото от съвместното съжителство дете , съдът намира следното:

Съдът решава въпроса кому да бъдат предоставени за упражняване родителските права по отношение на роденото от съвместното съжителство ненавършило пълнолетие дете след като прецени всички обстоятелства с оглед интересите на детето като: възпитателските качества на родителите, полаганите до момента грижи и отношение към детето, желанието на родителите, привързаността на детето към родителите, пола и възрастта на детето, възможността за помощ от трети лица – близки на родителите, социалното обкръжение и материалните възможности. Тези обстоятелства, взети в съвкупност, формират комплексният критерий, въз основа на който се извършва преценката при кого от родителите да живее детето (децата) и кой да упражнява и родителските права. Под “интереси на децата”, както е разяснено в ППВС № 1/1974 год., чиито указания запазват силата си и при действащия СК - 2009 г., следва да се разбират всестранните интереси на децата по тяхното отглеждане, възпитание и развитие, създаване на трудови навици и дисциплина, подготовка за общественополезен труд и изобщо изграждането на всяко дете като съзнателен гражданин. Обстоятелствата, които са от значение при решаването на този въпрос, са от най-разнообразно естество – възпитателски качества на родителите; грижи и отношение на родителите към децата, като под грижи за децата се имат предвид личните усилия на родителя във връзка с отглеждането им, надзора и възпитателските похвати по изграждането личността на децата; желанието на родителите; привързаност на децата към родителите; полът и възрастта на децата; помощта на трети лица; социално обкръжение; жилищно-битови и други материални условия на живот. Изброяването на обстоятелствата в чл. 59, ал. 4

СК е примерно, а не изчерпателно. Не е изчерпателно и изброяването в ППВС № 1/1974 г. Изброените в Постановлението обстоятелства са минимумът, който трябва да бъде взет предвид при изследване на най-добрия интерес на детето по смисъла на § 1, т. 5 от ДР на Закона за закрила на детето.

Установено е по делото, че понастоящем майката Й. В. живее и работи в чужбина.

От друга страна, бащата на детето – Г. живее на територията на Република България и ще може да полага адекватни грижи за детето, както и да задоволява напълно неговите потребности.

Съвкупното обсъждане на посочените условия налага извод, че интересът на детето ще е охранен най-добре, ако упражняването на родителските права бъде предоставено на бащата, а на майката да се определи подходящ режим на лични отношения, който ще даде възможност детето да общува пълноценно и с двамата си родители, с оглед запазването и развиването на връзката помежду им.

Съдът определя местоживеенето на детето в с.З., ул.“*****”, обл. Пазарджик , където е местоживеенето на бащата.

По отношение режима на лични контакти между майката Й. Д. В., ЕГН-***** от гр.С., ул.“*****”, обл.Пловдив и непълнолетното дете, съдът счита, че следва да се определи режим на лични контакти на майката с детето, както следва: майката ще има право на лични отношения с детето два пъти по десет дни лятото, когато бащата не е в платен годишен отпуск, както и всяка първа събота на месеца до съответната неделя с преспиване, както и по всяко друго време по предварителна уговорка между родителите.

По отношение на претенцията за заплащане на издръжка съдът счита, че следва майката на детето да бъде осъдена да заплаща месечна издръжка на непълнолетното дете. Разпоредбата на чл. 143,ал.2 от СК визира, че родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца, независимо дали са работоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си. Съгласно разпоредбата на чл.142, ал.1 от СК, размерът на издръжката се определя според нуждите на лицето, което има право на издръжка и възможностите на лицето, което я дължи. Нуждите на лицето, което има право на издръжка, се определят съобразно обикновените условия на живот за него, като се вземат предвид възрастта, образованието и т.н., а

възможностите на дължащия издръжка - според неговите доходи, имотното му състояние и квалификация. Съгласно чл.143, ал.2 СК родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца независимо дали са работоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си, като размерът на дължимата издръжка се определя според нуждите на лицето, което има право на издръжка, и възможностите на лицето, което я дължи съгласно чл. 142, ал.1 СК, като издръжката на едно дете не може да бъде по-ниска от 1/4 от минималната работна заплата (чл.142, ал.2 СК). Изискването на чл.139 СК претендиращия издръжка да е неработоспособен и да не може да се издържа от имуществото си не се прилага спрямо ненавършилите пълнолетие деца, доколкото чл.143, ал.2 СК е специална норма по отношение на чл. 139 СК и изключва неговото приложение. Освен това децата, с оглед ниската си възраст, са дефинитивно неработоспособни, поради което имат право на издръжка от родителите си (чл.140, ал.1, т.2 СК). При определянето на издръжката следва да се вземе предвид разпоредбата на чл. 142, ал.2 от СК /в сила от 01.10.2009г./ минималната издръжка на едно дете е равна на една четвърт от размера на минималната работна заплата.

Видно от споразумението сключено между страните, майката Й. Д. В., ЕГН ***** ще дължи издръжка на детето в размер на 234 лв. месечно, но не по-малко от една четвърт от определената минимална работна заплата за страната, която следва да плаща чрез бащата на детето.

Воден от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ПРЕДОСТАВЯ упражняването на родителските права по отношение на роденото от съвместното съжителство между Й. Д. В. , ЕГН-***** и П. Е. Г., ЕГН-*****, непълнолетно дете – А. П.ва Г.а, с ЕГН – *****, родена на *****г., на нейния баща - П. Е. Г., ЕГН-***** от с.З., ул.“*****”, обл. Пазарджик.

ОПРЕДЕЛЯ местоживеенето на непълнолетното дете А. П.ва Г.а, с ЕГН – *****, родена на *****г., в дома на бащата П. Е. Г., ЕГН-

***** , наоходящ се на адрес - с.З., ул.“***** , обл. Пазарджик.

ОПРЕДЕЛЯ режим на лични отношения между майката Й. Д. В., ЕГН-***** от гр. С., ул.“***** , обл. Пловдив и детето А. П.ва Г.а, с ЕГН – ***** , родена на *****г. както следва: два пъти по десет дни лятото, когато бащата не е в платен годишен отпуск, както и всяка първа събота на месеца до съответната неделя с преспиване, както и по всяко друго време по предварителна уговорка между родителите.

ОСЪЖДА майката Й. Д. В., ЕГН-***** от гр. С., ул.“***** , обл. Пловдив, да заплаща на детето А. П.ва Г.а, с ЕГН – ***** , родена на *****г., действаща лично и със съгласието на нейния баща - П. Е. Г. , ЕГН-***** , ежемесечна издръжка в размер на 234.00 лв. /двеста тридесет и четири лева/, но не по-малко от една четвърт от определената минимална работна заплата за страната.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Окръжен съд - Пазарджик.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____